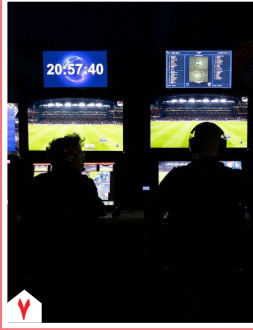

بررسی عملکرد سیستم کمک‌کننده ویدئویی به داوران

خوب، بد، زشت وی‌ای آر

یکشنبه ۴ آذر ۱۴۰۳ _ ۲۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۶ _ ۲۴ نوامبر ۲۰۲۴

روزنامه

شهر

روزنامه سیاسی ، اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

رئیس‌جمهور پیشین راه هاشمی را می‌رود؟

روحانی در فاز روایت ناگفته‌ها

سال نهم _ شماره ۲۵۴۶ _ ۸ صفحه _ قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

دولت چهاردهم رکورد حضور زنان در مدیریت کشور را می‌شکند؟

زنانه‌های کابینه پزشکیان

بود. با این همه او با تعیبه معاونت زنان و امور خانواده در ساختار دولت، توانست یک زن را به کابینه دولت های بعد نیز تحمیل کند. محمود احمدی‌نژاد اما با حمایت تمام قدی که از سوی نهادهای نظام، برخی روحانیون عالی‌رتبه و مراجع به خود جلب کرده بود، توانست تابی وزیر زن را بشکند و انتصاب اولین وزیر زن در جمهوری اسلامی را به نام خود سند بزند .

وزیر امور زنان و خانواده وهمچنین معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان محیط زیست از دیگر اعضای مونث دولت‌های احمدی‌نژاد بودند. در زمان دولت روحانی نیز وزارت زنان با مخالفت هایی مواجه شد، اما حضور زنان در معاونت حقوقی رئیس‌جمهور، معاونت امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، سهم او از به کار گماری زنان بوده است.

همدلی | وضعیت زنان در دولت‌های مختلف نشان‌های از نوع نگاه آن دولت به مقوله زن، جنسیت و البته نیمی از جمعیت کشور بوده است. به کارگیری زنان در مناصب رده اول دولت، نگاه به وضعیت اجتماعی و معیشتی زنان و در یک دهه اخیر مقوله حجاب از جمله مواردی بوده است که نشان دهنده سمت و سوی دولت‌ها به زنان بوده است.

دولت هاشمی رفسنجانی علیرغم اقتداری که او در ساختار نظام داشت، عمدتا به جز یک زن در راس «دفتر امور زنان»، چهره مونث دیرگی نداشت. دولت خاتمی علیرغم مخالفانی که در ساختار نهادهای نظام و البته مجلس آن روزگار داشت، توانست برای اولین بار زنی را در مقام معاونت ریاست جمهوری به کار بگمارد. بعدها مشخص شد که مخالفت چند تن از مراجع قم او را از انتخاب وزیر زن منصرف کرده

چگونه جشنواره فیلم فجر می تواند سینما را دوباره به صحنه بیاورد؟

بازگشت بزرگان، بازگشت اعتبار

عربستان مسیری مشابه را برای توسعه هنر هفتم طی می کند

کپی از فوتبال پیست در سینما!

همدلی | آیسبان علی‌بخشی: جشنواره فیلم «دریای سرخ» به‌عنوان یکی از برنامه‌های چشم‌انداز ۲۰۳۰ عربستان، به‌سرعت به نمادی از تلاش‌های این کشور برای دستیابی به جایگاهی برجسته در سینمای جهانی تبدیل شده است.

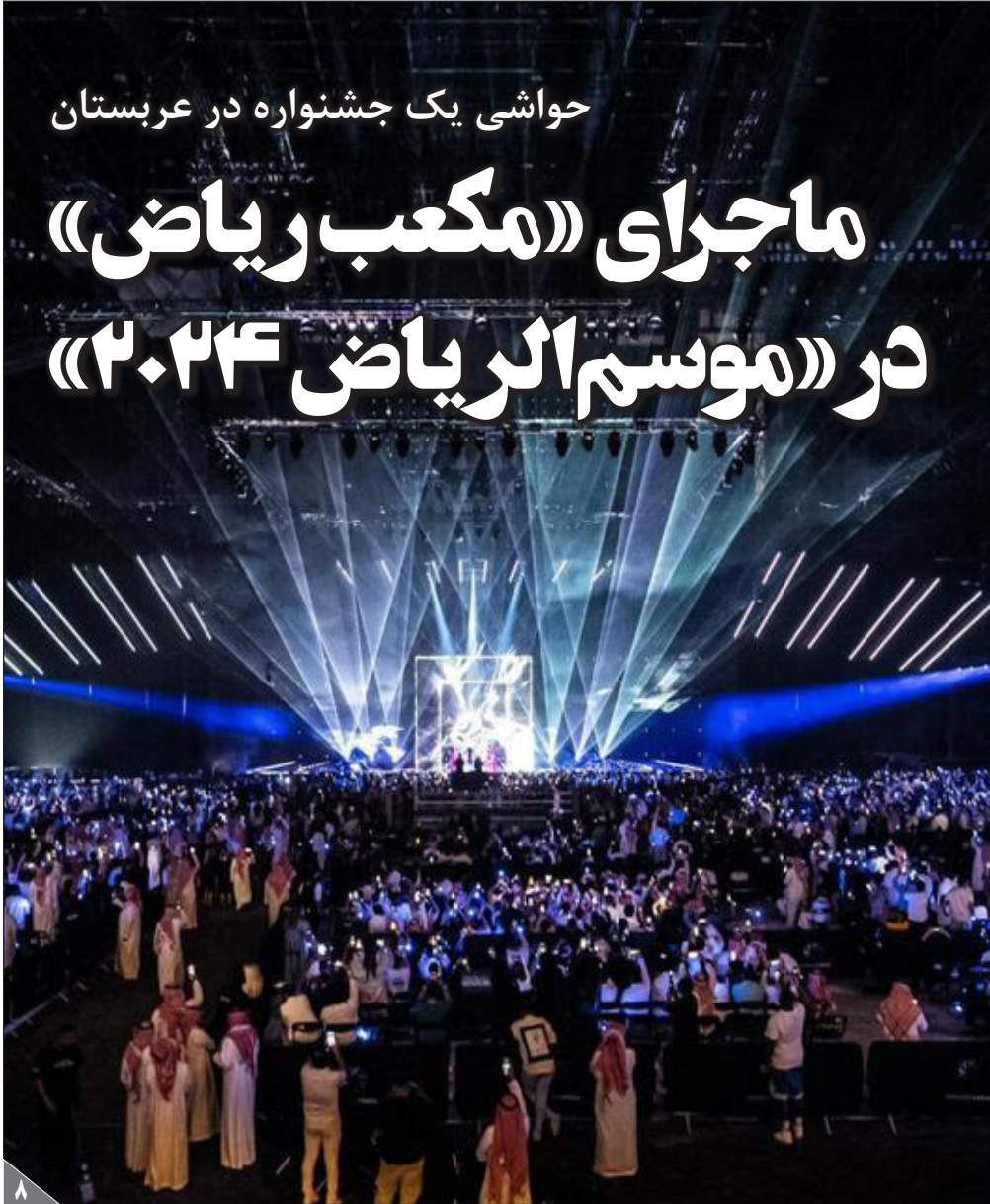
یادداشت‌ها

حکم بازداشت

دکتر سیف‌الرضا شهابی فعال سیاسی

۱

حواشی یک جشنواره در عربستان

ماجرای «مکعب ریاض»

در «موسم‌الریاض ۲۰۲۴»

رئیس‌جمهور پیشین راه هاشمی را می‌رود؟

روحانی در فاز روایت ناگفته‌ها

زد: - باید ببینیم تمایل رهبری به چه کسی است؟و استنباطش را این‌گونه بیان کرد که گمان می‌کند ایشان متعادل به آقای قالیباف هستند.

در انتظار ریزینی هاشمی با رهبری

اما برای ارزیابی صحت گمانه‌زنی‌ها قرار شد آقای هاشمی‌رفسنجانی با آیت‌الله خامنه‌ای مذاکره کنند. آقای هاشمی دو هفته بعد از جلسه «انجمن اسلامی» مجمع برنامه خود برای دیدار و ریزینی با رهبری را به من اطلاع داد.

مسا منظر این ریزینی بودیم یا در واقع می‌خواستیم آغاز یا پایان بحث را از این نقطه شروع کنیم، اما دیگران چندین نگران ایسن مباحث نبودند و کم و بیش وارد انتخابات می‌شدند از جمله در ۲۵ شهریور ۱۳۹۱ آقای محمد شریعتمداری اعلام نامزدی کرد. من هم نظاره‌گر تلاش دوستان بودم و در جلسات مختلفی حرف‌های آنان را می‌شنیدم.

در ۱۷ مهرماه ۱۳۹۱ با گروهی از نمایندگان ادوار مجلس شورای اسلامی دیدار کردم، در ۲۳ مهرماه ۱۳۹۱ در حاشیه همایشی در مرکز تحقیقات مجمع تشخیص مصلحت نظام مصاحبه‌ای مفصل در باب سیاست داخلی و خارجی انجام دادم و در هشتم آبان‌ماه ۱۳۹۱ به عنوان نامزد مطلوب معرفی می‌کند: حسن روحانی و علی‌اکبر ناطق‌نوری. تحلیل دوستان ما این بود که در مجموع نگاه آقای هاشمی به من مثبت‌تر از نگاه‌شان به آقای ناطق‌نوری است.

از آقای هاشمی نقل می‌کردند که گفته است: «روحانی تمام خصوصیات مرا دارد بسا این تفاوت که از من جوان‌تر است.» و البته می‌گفتند به عنوان نفر سوم در صورت عدم نامزدی ما دو نفر، آقای هاشمی از نامزدی آقای علی‌اکبر ولایتی هم حمایت می‌کند.

سوال عجیب خاتمی

روز ششم آذرماه ۱۳۹۱ در روضه منزل آقای علی یونسسی شرکت کردم در حالی که کنار سیدمحمد خاتمی نشسته بودم.

آقای خاتمی سؤال عجیبی از من کرد: به نظر شما اگر من نامزد ریاست‌جمهوری شوم، رهبری تحمل می‌کند؟ سؤالی که آن‌قدر غیرمنتظره بود که ترجیح دادم پاسخی به آن ندهم!

روز نهم آذرماه ۱۳۹۱ آقای رضا صالحی‌امیری از همکاران مرکز تحقیقات استراتژیک به من گفت احمدی‌نژاد در پی نامزدی اسفندیار رحیم‌مشایی است. همان فردی که رهبری حتی با تصدی مقام معاونت اول ریاست‌جمهوری توسط او مخالفت روشنی کرده بود. با وجود ایسن احمدی‌نژاد تلاش می‌کرد تأیید صلاحیت دوستش را از شورای نگهبان بگیرد.

ادامه در صفحه ۲

سید حسن گفت قالیباف شانس دارد

۱۰ روز بعد از دیدار با آقای هاشمی در ۲۰ مرداد ۱۳۹۱ در افطاری آقای محمد محمدی‌ری‌شهری همین حس و حال بر دوستان حاکم پیود. در آن دیدار آقای سیدحسن خمینی - احتمالاً از سر توصیف وضع موجود - گفت تنها کسی که برای ریاست‌جمهوری آینده «شانس» دارد، محمدباقر قالیباف شهردار وقت تهران است. بدیهی بود که در چنین حال و هوایی برخلاف ادوار قبل از نظر دوستان شانس نامزدی من هم «کمترین» باشد!

گفتند از رهبری استمزاج کن

در واقع فرجام انتخابات سال ۱۳۸۸ سیاسیون را به این جمع‌بندی (از نظر من نادرست) رسانده بود که نتیجه انتخابات بیش از ملت به تمایل حاکمیت ربط دارد؛ بنابراین گروهی انتخابات را رها کرده بودند و به حاکمیت واگذار کرده بودند و گروهی به افرادی مانند من توصیه می‌کردند که اول رای حاکمیت را استمزاج کن و آنگاه وارد انتخابات شو! آقای محمد فروزنده که از دوستان و مشاوران قدیمی من بود در گروه اخیر قرار می‌گرفت و به همین علت با وجود آن که معتقد بود دو گزینه اصلی حاکمیت برای انتخابات آقایان محمدباقر قالیباف و علی لاریجانی است و تمایل اصلی هیأت حاکمه را به ریاست‌جمهوری فردی از جبهه پایداری (حزب حامیان آقای محمدتقی مصباح‌یزدی) می‌دانست؛ اما به من توصیه کرد که اگر قصد نامزدی داری از مقام رهبری استمزاج کن. این توصیه دوستانه در جلسه‌ای در ۲۹ شهریور ۱۳۹۱ بیان شد.

جلسه «انجمن اسلامی» مجمع تشخیص

امسا جدی‌ترین بحث درباره نامزدی من روز شنبه چهارم شهریورماه سال ۱۳۹۱ در جمع به اصطلاح انجمن اسلامی مجمع تشخیص مصلحت نظام درگرفت. جلسه و فراکسیونی از دوستان معتدل اصولگرا در مجمع که به شوخی و جدی به «انجمن اسلامی» مشهور بود و به نوعی یادآور مجمع عقلائی بود که من در مجالس دوم تا پنجم از دو جناح گروه می‌آوردم.

در این جلسه آقایان اکبر هاشمی‌رفسنجانی، علی‌اکبر ناطق‌نوری، ابراهیم امینی، محمدعلی موحدی‌کرمانی، سیدمحمد هاشمی‌شاهرودی، عباس واعظ‌طیسی، محمد امامی‌کاشانی و قربانعلی دری‌نجف‌آبادی حضور داشتند.

آقای هاشمی بحث را باز کرد و در برابر پیشنهاد برخی اعضا برای نامزدی همان حرفی را زد که به من گفته بود: به هیچ وجه نمی‌آیم.

اما پیشنهادی را به آن امتناع شخصی افزود: خوب است آقای ناطق نامزد شوند.

آقای ناطق البته امتناع کرد و در جواب آقای هاشمی گفت: بهترین فرد آقای روحانی است. اینجا بود که آقای هاشمی موضع خود را درباره من روشن کرد: اگر «بیاید»، خوب است... آقای هاشمی شاهرودی، اما به جای شخص از معیار نامزد ریاست‌جمهوری حرف

سال ۱۳۷۵ تا سال ۱۳۹۲ در هر دوره‌ای به هر بهانه‌ای خبرنگاران و سیاستمدارانی موافق یا مخالف از من به عنوان نامزد محتمل ریاست‌جمهوری ایران نام می‌بردند: در انتخابات سال ۱۳۷۶ به عنوان ضلع سومی در رقابت با آقایان خاتمی و ناطق‌نوری که با وجود فشارهای زیاد، نامزدی را نپذیرفتم.

در انتخابات سال ۱۳۸۰ به عنوان رقیبی در برابر رئیس وقت جمهوری آقای خاتمی، که اساساً وارد بازی نشدم. در انتخابات سال ۱۳۸۴ که اتفاقاً آماده ورود به انتخابات بودم، اما به علت نامزدی آقای هاشمی‌رفسنجانی نامزد نشدم، و در انتخابات سال ۱۳۸۸ که آقایان خاتمی، کروبی و موسوی در یک زمان همزمان وارد انتخابات شدند و من ترجیح دادم وارد این رقابت‌ها نشوم، اما در انتخابات سال ۱۳۹۲ از نوع دیگری بود:

شرایط پس از سال ۸۸ سخت شده بود

کار به جایی رسید که به نظر می‌رسید در انتخابات سال ۱۳۹۲ حتی یاران رئیس‌جمهور مستقر هم نتوانند وارد رقابت شوند و چنین هم شد؛ در جناح مقابل هم ناامیدی از صندوق رای در اوج خود بود.

جناح چپ که خود را اصلاح‌طلب می‌خواند اول از همه باید بدنه خود را برای ورود به انتخابات قانع می‌کرد و بعد بود در تعامل با حاکمیت بتواند نامزدی تشکیلاتی را وارد انتخابات کند. پرونده انتخابات سال ۱۳۸۸ هنوز نزد اصلاح‌طلبان باز بود و نمی‌توانستند به این سادگی پرونده تازه‌ای را بگشایند.

در چنین شرایطی سخن گفتن از انتخابات آن هم از موضع منتقد وضع موجود و مخالف رئیس‌جمهور مستقر که به راحتی تهمت می‌زد و هنوز در قدرت نفوذ داشت، جرأت بسیاری می‌خواست. این فقط نظر من نبود. حتی آقای هاشمی‌رفسنجانی که همواره آماده ورود به انتخابات بود و از شکست هراسی نداشت، وقتی برای اولین بار در این دوره در دهم مردادماه سال ۱۳۹۱ با من درباره انتخابات سخن گفت بر همین باور بود:

مخالفت شدید هاشمی برای نامزدی

آن روز در جمع اعضای مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام میهمان رئیس مجمع، آقای هاشمی بودیم. ایشان به من گفت یک ساعت زودتر قبل از دیگر اعضا و همکاران بیا تا راحت‌تر سخن بگویم. آقای هاشمی می‌خواست درباره انتخابات سال ۱۳۹۲ حرف بزند.

من هم تجربه پیشنهادهای ایشان به خودم برای نامزدی در ادوار گذشته را داشتم و هم تجربه نامزدی ایشان در سال ۱۳۸۴ که به نظرم اگر چه غیرمنتظره نبود، اما شگفت‌انگیز بود؛ به همین جهت پیش‌دستی کردم و گفتم: شما احتمالاً نامزد می‌شوید! آقای هاشمی که از حرف من جا خورده بود بلافاصله گفت: به هیچ وجه! به هیچ عنوان! و افزود: - ... در این شرایط هر کس حاضر شود نامزد شود، باید دستش را بوسید! این موضع سرسختانه آقای هاشمی به خوبی گویای سختی شرایط کشور بود.

همدلی | روایت ناگفته‌هایی از پشت پرده سیاست ایران در خاطرات مقامات اگر دو نمونه در سطح کلان داشته باشد، یکی متعلق به اسدالله علم؛ وزیر، نخست‌وزیر و یار غار محمدرضا پهلوی در قبل از انقلاب و دیگری متعلق به هاشمی رفسنجانی با کارنامه‌ای پر از مناصب مدیریتی عالی و البته چند دهه نزدیکی به دو رهبر جمهوری اسلامی در سال‌های پس از انقلاب است.

در چند دهه اخیر با اصرار و پشتکار مداوم هاشمی رفسنجانی در نگارش و انتشار خاطراتش از اتفاقات مهم و غیرمهم سیاسی، بخش نادیده ناگفته‌هایی از تحولات سیاسی ایران پس از انقلاب به فضای عمومی کشیده شد و تحلیل‌ها و تفسیرها از حوادث آن سال‌ها را به واقعیت نزدیک‌تر کرده است.

حسن روحانی اگر چه در همه این سال‌ها در مناصب مهمی حضور داشته است، اما ثبت نام و پیروزی او در انتخابات سال ۹۲ به ویژه پس از زد صلاحیت شوکا‌آور اکبر هاشمی رفسنجانی در انتخابات ریاست جمهوری یازدهم، برگزاری مذاکرات نفسگیر برجام و امضای این معاهده جنجالی، و رفع برخی از تحریم‌ها و سرانجام خروج آمریکای ترامپ از برجام و برگشت تحریم‌ها از دوران ریاست جمهوری او وضعیتی ویژه ساخته است که تحولات پشت پرده آن برای تحلیلگران و البته تاریخ نویسان جال توجه خواهد بود. روز گذشته بخشی از خاطرات او از آن سال‌ها منتشر شد که گزیده‌ای از آن به شرح زیر ارائه می‌شود:

خواب خاتمی را دیدم

گرم خواب بودم. هنوز به سحر ساعتی مانده بود. خواب می‌دیدم: دو بال داشتم. آماده پرواز بودم. سیدی را دیدم؛ سیدمحمد خاتمی... محزون بود و در خود فرو رفته. خواستم سر صحبت را باز کنم تا او را از حزن بیرون آورم؛ بگذارید شما را ببرم به بالا، به آسمان!با بال چپم (هر دو دستم به بال بدل شده بود) آقای خاتمی را زیر بالم گرفتم و او را بردم به بالا، به آسمان! به باغی از گل‌های رنگارنگ و بسیار در افق. سید از حزن بیرون آمد.

او را از آسمان به سرزمینی پر از گل بازگرداندم؛ سپس به سمت مسجدی روانه شدم. در ورودی مسجد ملخ‌های زیادی را دیدم؛ با بالم آنها را راندم. پیرمردی به من گفت حیف نیست از این بال برای دور کردن ملخ‌ها استفاده می‌کنی! رهایشان کن! از خواب پریدم، سحر شده بود و هوا هنوز گرگ و میش بود. شاید تا زمان نماز صبح هم هنوز فرصتی باقی مانده بود. دقیق به یاد ندارم، اما دی‌ماه ۱۳۹۱ بود.

برای هر انتخاباتی مطرح می‌شدم

یک سال از تیرماه ۱۳۹۱ تا خردادماه ۱۳۹۲ طول کشید تا از فکر نامزدی، به ریاست‌جمهوری برسم. اولین بار بود که نامزد می‌شدم، اما اولین بار نبود که درباره نامزدی‌ام در انتخابات ریاست‌جمهوری فکر می‌کردم یا بیشتر از آن دیگران حرف و حدیث راه می‌انداختند. از

یادداشت

حکم بازداشت

دکتر سیف‌الرضا شهابی - بعد از حدود ۷۵ سال کشتارهای وحشتناک توسط رژیم صهیونیستی در قبال فلسطینی‌ها، از روستای دیربایسین در دهه چهل میلادی تا صبرا و شتیلا در دهه هشتاد میلادی و جنایات هولناک رژیم صهیونیستی در طول نزدیک به ۱۴ ماه اخیر (بعد از طوفان الاقصی) که فریاد اعتراض همه آزادگان جهان را بلند کرد، بالاخره دیوان بین‌المللی کیفری، حکم بازداشت دو نفر از فرماندهان جنایات اسرائیل در غزه را به اتهامات ایجاد حلقه بی‌عنوان یک روش جنگی، جنایت علیه بشریت، قتل و آزار و اقدامات غیر انسانی، جلوگیری از دسترسی ساکنان غزه به غذا، آب، دارو، ملزومات پزشکی، سوخت و برق صادر کرد .

در وری اینکه این حکم اجرا شود یا نشود، آنچه حائز اهمیت بوده و در درون حکم نهفته است، مخدوش شدن اعتبار رژیم است که سردمداران آن فکر می‌کردند در سایه قدرت کاذبی که ایجاد کرده، دروغ‌هایی که می‌سازند تا خودشان را محق برای کشتار فلسطینیان در انتظار جهانیان جلوه دهند و حمایت‌های بی‌دریغ آمریکا می‌توانند هر جنایتی را در هر زمان و مکان مرتکب شوند .

عمق و گستردگی جنایات اسرائیل به حدی رسید که دیوان بین‌المللی کیفری مجبور شد برای نخستین بار درباره عملکرد یک رژیم مورد حمایت غربی‌ها حکم صادر کند؛ با توجه به این که پیش از صدور حکم، واشینگتن با تمام قدرت به دیوان فشار وارد کرده بود تا از صدور آن جلوگیری کند.

نتانیاهو و گالاتت در بعد طوفان الاقصی، تصور کرده بودند فضا برای کشتار کودکان و زنان و سالمندان و خبرنگاران و کادر درمان باز است. از این واقعیت غافل بودند که وجدان جهانی بیدار و هوشیار است و بر جنایتان‌شان که روی همه جنایتکاران تاریخ را سفید کرده نظارت می‌کند.

هیچ بعید نیست نتانیاهو و راستگراهای افراطی که با او همکاری می‌کنند برای این که نشان دهند این حکم ارزشی ندارد بر جنایتان‌شان بیفزایند و حمام خونی که راه انداختند خونین‌تر کنند، ولی باید بدانند عقابت خوبی در پیش رو نخواهند داشت؛ همانطور که صدور چنین حکم را پیش‌بینی نمی‌کردند .

در بعد خارجی و روابط بین‌الملل، مطمئنا بسیاری از دولت‌ها حتی دولت‌های اروپایی آن، نگاهی که تا چند روز قبل به نتانیاهو و اسرائیل داشتند، از این به بعد نخواهند داشت و به ظاهر هم شده مجبورند در روابطشان با تل‌آویو با احتیاط بیشتر برخورد کنند؛ حتی در فروش تسلیحات مثل قبل گشاده‌دستی نکنند .

در بعد داخلی، قطعاً مخالفان نتانیاهو و دولت راست افراطی‌اش از صدور چنین حکمی هم خوشحالند، چون نتانیاهو رسوا و تحقیر شده و هم ناراحتند به این خاطر که حیثیت رژیم‌شان مخدوش شده؛ بر این اساس فشارهای داخلی روی کابینه افزایش پیدا خواهد کرد و می‌توان امید زد بهترین فرصت برای مخالفان داخلی فراهم شده تا به سقوط دولت سرعت ببخشند کلام آخر این که جنایات رژیم صهیونیستی در داخل اسرائیل محدود به نتانیاهو و گالاتت نبود. دیگران نیز مشارکت داشتند و در خارج از اسرائیل، بایدن و حلقه نزدیکانش شریک هستند. شایسته است حکم بازداشت برای همه آنان که به کشتار کودکان و زنان لیخنند می‌زنند صادر شود.

فعال سیاسی